

Miho Mihanović i Paško Baburizza na krivom putu.

Iz Južne Amerike poslaše u Europi gg. da Miho Mihanović i Paško Baburizza, dva odlična Hrvata, nakon dolaska u Buenos Aires beogradskog agenta i bivšeg austrijskog ulaka Iva de Grisogono, brzojav, u kojem osudjuju borbu hrvatskog naroda za njegovu slobodu i nezavisnost od Beograda. Stari naši gospari Miho Mihanović i Paško Baburizza ovim su brzojavom nasjeli izrodima hrvatskog naroda a sadašnjim beogradskim agitatorima i plaćenima u Južnoj Americi. Kako je ovi broj posvećen Hrvatima iz Južne Amerike, koji u njihovim prekomorskim slavosrbskim novinama ne čitaju drugoga doli otrov protiv Hrvata, to donasmo ovdje govor dra. Mate Drinkovića izrečen u Vukovaru pri otvoru „Hrvatskog Doma“, neka se iz njega Hrvati u Južnoj Americi uvjere, da se nalaze na krivom putu i da je njihova današnja politika odobravanja protuhrvatskog rada u Beogradu, i velika pogibelj za hrvatski narod u obće a ponadasve u užoj domovini i neka prama idejama izrečenim u ovom govoru upriliče njihov rad u buduće po cijeloj Južnoj Americi a neka odbace od sebe slavosrbsku mantiju i neka opet budu Hrvati i to samo Hrvati, žele li svomu narodu dobro.

„Mi smo došli na hrvatsku slavu u ovaj kraj, gdje se u staro doba zaratio Hrvat s Bugarinom, da obrani potlačenog Srbina. I Hrvat je nadjačao Bugarina i obranio brata Srbina. Cijela naša poviest svjedoči da mi Hrvati nikada nismo zavojevali ni protiv Slovenaca. Vi ste braćo na slavnom tlu naše prošlosti i sadasnosti, gdje se sliva onaj narod, koji se zove hrvatski sa onim, koji se zove srbski. I ja razumijem poteškoće u vašem radu i vaš samopriegor. Vi ste dokazali, da svako djelo stečeno radom i prosvjetom hoćete da čuvate. Ovaj dom, koji ste danas posvetili, ovo je u istinu političko djelo prvoga reda. (Tako je!) Dokazujete da ne ustupate ni pred kim.

Naši prošli velikani kao Strossmayer, naši pjesnici i političari kao Ante Starčević slavili su ujedinjenje cijelog našeg naroda od Njemačke do Mačedonije. U Zagrebu se koči Jugoslavenska akademija, podignuta od Hrvata. U Zagrebu je nikla misao zajedništva sa Srbima, Slovencima i Bugarima. I ova misao vodila je nas i naše starije političare zadnjih 60 godina, a navlastito je izbila za sloma Austro-Ugarske.

Mi smo samo u ime bratstva izglasali, da smo pripravnici sa Srbijom i Crnom Gorom sačiniti državnu zajednicu uz uvjet, da zajednička država mora biti tako uređjena, da ni Srbini ni Slovenci ni Hrvat ne može jedan drugoga nadglasati, i jer smo mi tako mislili, nastojali smo da se stvori država u granicama međunarodno priznatim takova, koja će počivati na poštenju, iskrenosti i povjerenju. Današnje uređenje ove države počiva na sili i nepoštenju. I zato mi Hrvati izjavili smo da ne priznajemo vidovdanski ustav. Mi ga ne priznajemo ni zakonitim ni obvezatnim.

Pitaju oni, koji zastupaju vladu srbsku u čemu bismo mi koncedirali, te nam poručuju: Neki dodju u parlament! — Ova država, dotično narodi u njoj ne će se nikada složiti, ako Srbi budu govorili, da su nas oslobodili, pobijedili da su oni gospodari i t. d. Ne radi se da Srbi Hrvatima što god dadu, nije Hrvat od Srbina ništa primio niti što traži. Jedino ne dozvoljavamo, da se od nas preko naše volje išta uzimlje. (Odobranje). Ako oni ljubomorno čuvaju svoje, to isto imaju pravo činiti i Hrvati. Mi smo se voljni sporazumjeti, što će mo zajednički istupiti slobodnom voljom,

a ne silom. To je ključ političkog pitanja Srba i Hrvata.

Hrvatsko pitanje u pogledu Beograda ne postoji, postoji samo srbsko pitanje. — Hrvati od davnine imadu svoju državu. Oni stoje na stanovištu od 29. listopada 1918., da svoje poslove mogu sami urediti sporazumno. — Ovako se ne smije dalje. Oni treba da znadu, da se ova državna zajednica može urediti samo po sporazumu.

Spramni smo i odlučili smo, da budemo zastupnici Hrvatske, Bosne, Mačedonije i Vojvodine. I ovoj odluci devet milijuna ljudi protiv tri milijuna ne može se nitko pametan i napredan suprostaviti. Ovo pitanje mora biti riješeno, kako mi hoćemo, u ime rada, u ime čovječnosti, u ime prošlosti ove zemlje u međunarodno priznatim granicama. (Odobranje). — Ovako sam govorio u t. z. ustavnom odboru, u t. z. konstituenti, a govorio sam i pred nosiocem krune i pred predstavnikom dapašnje vlade u Beogradu, kad nam je rečeno, da oni vidovdanski ustav hoće da provedu. Rekao sam im, da oni u Beogradu neće dočekati, da će se Hrvati njima pokloniti.

Ovo, kako je danas, ovo je prokletstvo anarhija i haosa i svaki dan se vidi sve više, da tako jest, a tako će i biti sve gore, dokgod oni budu mislili, da će silom žandara i bajuneta upokoriti 12 milijuna ljudi. Varaju se.

I najveći učitelj drž. Machiavelli učio je, da je najjača i najustrajnija ona država i ona vlast, koja se temelji na volji i ljubavi puka. Sve što je protiv volje naroda, ludlo je i silovito.

Mi Hrvati politički danas sabrani u Hrvatskom Bloku poručujemo, da smo složni, da je cijeli narod uz nas, da je s Hrvatima složna Mačedonija, Crna Gora, Hercegovina i Vojvodina. (Burno klicane i odobravanje). Nema te sile u ovoj državi da nas nadvlada i ras-

Prisilno posrbljivanje Hrvata.

Ono u što naša braća u Južnoj Americi, a uza njih mnogi zanešenjaci u samoj Domo- vini nevjeroj jest fakat, da je današnji protuhrvatski režim u Beogradu poduzeo sve moguće korake, da uništi hrvatski narod. Mi ćemo iznieti ovaj službeni spis, koji govori više nego sva naša kritika.

U svoje vrijeme jedan Hrvat iz Italiji pripalag područja, zatražio je putem občine državljanstvo u kraljevini SHS., kamo ga je javni čin uz idealno rodoljublje doveo, i u tu svrhu podnio je molbu Ministarstvu Unutrašnjih Djela u Beogradu sa odnosnim ispravama. Jedna od ovih imala je da svjedoči o moliteljevu materinjem jeziku i njegovom narodnom porijeklu. Priloženo dakle svjedočanstvo glasilo je da je materinji jezik dotičnika **hrvatski** a sâm da je po porijeklu i osjećanju **Hrvat**. Referent je u ministarstvu evo izraze »hrvatski« i »Hrvat« podcrtao modrom olovkom. Dotele nikakova zla.

Nego što se dogodilo? Konačno je stiglo moljeno rješenje, koje evo u cjelini, da se svatko divi poštenju, ravnopravnosti i dalekovidnosti naših tobož državnika.

»Ministarstvo Unutrašnjih Djela Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca U Br. 8708.

Beograd, 28. Marta 1922. god.

N. N. . . . iz . . . obratio se molbom od . . . da u smislu § 11

tepe (poklici), niti će Hrvati ikoga prosiiti za išta. Mi očekujemo od vladara i od jedne pametne vlade, da dodju moliti hrvatski narod, moliti nek dodju, jer smo mi silni. (Tako je! Živio!) Moliti nas moraju.

Ovakovu državu, kakova jest, mi ne ćemo. Mi hoćemo državu u ovim granicama, ali uređenu po želji Hrvata, Crnogoraca i Mačedonaca.

Mi borbe još nismo razvili, kakovu možemo, jer nam još ne treba, ali postići ćemo što hoćemo. O tome nema dvojbe, i nijedan Hrv ne treba da se boji. Naša pravedna pobjeda ne zavisi od Beograda ni od stranog svieta, nego od samog hrvatskog naroda. (Tako je!)

Ovakav rad, braćo Vukovarci kakav vi izvodite, ne mogu porušiti ni špijuni ni žandari ni vojska, jer se temelji na svijesti narodnoj, na ljubavi i poštenju.

Kažu, da ne znamo što hoćemo. Hrvatski narod hoće ono što je zaključio hrvatski sabor 29. listopada 1918. Način provedbe stoji u srcima naših i umu. Od pomoći biti će svi, koji su potlačeni u ovoj državi a to je većina. I ako Beograd ne dođe do pameti, može biti kasno, da se mi sa njima uobće ne ćemo pogadjati.

Vi, koji ste digli ovaj hram kao otok opkoljen od t. z. Srba, ne smijete dozvoliti, da vam od vlade plaćeni ljudi smetaju. Mi ih se ne bojimo, jer ono što nas u našem radu vodi nije mržnja, nije prezir, mi nećemo uništavanja srbstva, ali ne damo da u naše itko dira. Tako smo mi mislili uvijek, pa i god. 1918. sve do danas. Mi svog samoubojstva ne ćemo. Mi hoćemo svojom borbom osloboditi i Srbe od tirjanstva nekolicine ljudi, koji možebit niese ni Srbi.“

Je si li član „Matice Hrvatske“, „Hrvatskog Radiše“, „Gajveta“, „Napredka“, „Hrvatskog sokolskog društva“ i „Hrv. Nar. Omladine“?

Uredbe o sticanju i gubitku državljanstva putem občine i molbe, želi postati državljanin kraljevine SHS. i da u isto vreme zadobije zavičajno pravo u . . . Uz molbu je priložio i sva potrebna dokumenta i dokaze:

Da je do sada bio zavičajan u . . . da je rođen . . . u . . . , da je neoženjen, da je moralnog i političkog vladanja dobrog, *da mu je srpski materinji jezik, i da zaista tim jezikom vlada; da je po poreklu i jeziku Srbin.* (Podcrtano podvukli mi).

Pošto je molilac ispunio sve uslove predviđene §§ 11—13 to usvajajući podneta dokazna sredstva, na osnovu § 14 pomenute uredbe.

Rešavam

da je N. N. . . . prema članu 80 San-Žermeuskom agovoru o miru optivao za Kraljevinu Srba, Hrvata i Slovenaca i da je državljanin Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca sa

i da prema §. 16 stekao zavičajno pravo u opštini . . .

Ovo rešenje ne podleži taksi po § 34 pomenute uredbe.

Pomoćnik

Ministarstva Unutrašnjih Djela.
(potpis nečitljiv).

Suvišno je isticati da pečat ministarstva nema do isključivo ćirilskog nadpisa.

Naravski, Hrvat rodoljub, povriedjen u svojim osjećajima, prosvjedovao je proti ovom gaženju hrvatskog imena i nasilnom posrbljivanju te povratio rješenje na ispravak.

Nije pak to osunjeni slučaj ovog ministarstva, nego koliko smo mogli na svoje oči uvjeriti se, to se kod njega zbiva redovito.

Ali svaki poštenu Hrvat, učinit će u takovom slučaju što je učinio ovaj sviesni rodoljub, ne da zazire od srbskog imena i srbskog jezika, nego da dok tadje poštuje svojim se, *hrvatskim* dići.

Demokratska lupeština u Drnišu.

Kada strani čovjek dodje u Drniš, malenu varoš na pruzi Split—Knin i zadje u obćinsku zgradu, nasmije se kada sazna da je obćini z posleno 24 činovnika, koji narodu ove općine krađu godišnje u glavu K 919.200 ne uračunavši amo trošak za kočije, izdvorbu, rasvjetu, grijanje te izvanredne dnevniće demokratskih ugnjetuća drniške krajine. Kako u drniškoj krajini cio narod pristaje u hrvatsku seljačku republikansku stranku, to su splitski i beogradski demokrati postarali da ovom narodu nametnu taj ogromni danjak i suvišni trošak, e da bi ga tako gospodarski upropastili. Poštenu hrvatski republikanci u drniškoj krajini uzalud su do sada ustajali protiv ove demokratske lupeštine i razišnosti narodnih suza.

Mjesto željnog ograničenja, mi dnevno doživljujemo množenje raznih zala! Nakon kapitulacije Kulušićeve uprave na obćini došao je kao obćinski Upravitelj veleposjednik Vj. Nakić čovjek dobar, miran i poštenu. Ali on je zato jedva 2 mjeseca ostao na upravi obćine, kad ga sa prostim denuncijama kao „srboždera“ ocrniše i odpustiše. Mjesto, da je Nakića, zamjenio jedan pošten, energičan, nepristran, neosvetljiv i sposoban čovjek, to na svačije čudo zamjenu ga čovjek bez i najmanje intelektualne i umne sposobnosti, dapače jedan dotepanac kod pok. Skelina kao gojitelj peradi i dućanski pomoćnik. Zatim je naslijedio po ženi jednu urodjenu trgovinu sa ovećim posjedom, što je sve kroz par godina radi njegove obće nesposobnosti svršilo na bubanj. Nakon toga proti svih zakonskim propisima imenovaše ga pokrajinskim nadcestarom i za vrijeme rata upraviteljem zaplijenjenim veleizdajnički posjeda „Difnca i Bruglia“ koja, da je potrajalo još malo svrsiše kao i ona njegova, zašto se danas nahodi pod nekom vrsti stjecaja i obtužbom radi zlouporabe.

Zato njegovim imenovanjem obćinskim upviteljem i baš u času kad obćina raspolaže sa masitim porezima rudokopa Siverića, Velušića i Trbounja, te vagonima kukuruza za gladno i siromašno pučanstvo, mora se dovesti u svezi sa imenovanjem ill naručenjem zloglasnog Radovanja god. 1915 za upravitelja općinske aprovizacije, koji je bio sredstvo u rukam mjesnog „Nepolitizma“, kao što će još više biti ova sadašnja i sveopća nezalica. Radovanieva družba prouzročila je na stotine smrtnih žrtava gladi i osvetnim šiljanjem na frontu svakog koji bi na njegove tiranije samo zub objelio. Ista ona družba i danas je na solidnom okupu, samo pod novim plaštom „patriotizma“ i novoimenovanog obće. Upravitelja, koji se mirnim a samo molo nepoćudnim gradjanima prijeti „poslet ću te u Macedoniju“.

Nakon oslobodjenja obćinsko činovništvo

sastojalo se je iz 9 namještenika i činilo 4-5000 posl. brojeva godišnje, doćim danas skoro za iste poslove imade 24 namještenika sa preko 80.000 kruna mjesečno, tako da sve ogromne poreze 25.000 općinara progucata taj suvišni unutrašnji aparat obćine — a za najprečije nužde onih koji te poreze uz osobite žrtve dopinašaju — nepreostaje niti prebijena para. O kakvim javnim radjama ili popravcima u ovoj afričkoj Krajini nema ni govora.

Ovdje imenik demokratskih gulikoža u Drnišu:

1. Općinski upravitelj R. Ljubić sa mjesečno Kr. 4800.—
2. Općinski tajnik J. Regner (6 članova obitelji) mjesečno Kr. 6000.—
3. Obćinski blagajnik A. Novaković (3 člana) mjesečno Kr. 4000.—
4. Obćinski tehnik I. A. Viličić (8 članova) mjesečno Kr. 5000.—
5. Obćinski upravitelj pisarne J. Krelja (3 člana) mjesečno Kr. 3400.—
6. Obćinski šumar A. Škovrlj (1 član) mjesečno Kr. 3000.—
7. Obćinski kancelist V. Jušić (7 članova) mjesečno Kr. 4000.—
8. Obćinski kancelist M. Opara (sam) mjesečno Kr. 3600.—
9. Obćinski oficijant M. Colombo (2 člana) mjesečno Kr. 3400.—
10. Obćinski nadcestar P. Škarici (2 člana) mjesečno Kr. 2800.—
11. Obćinskom pisaru I. Zenicu (1 član) mjesečno Kr. 3200.—

12. Obćinskom pisaru N. Dereća (sam) mjesečno Kr. 2800.—
13. Obćinskom pisaru D. Cvjeticu (1 član) mjesečno Kr. 2800.—
14. Obćinskoj pisarici M. Kalik (sama) mjesečno Kr. 2600.—
15. Obćinskom pisaru J. Cupić (sam) mjesečno Kr. 2400.—
16. Obćinskom nadredaru J. Jović (1 član) mjesečno Kr. 3400.—
17. Obćinskom redaru J. Reljicu (2 člana) mjesečno Kr. 3000.—
18. Obćinskom redaru Injiću (sam) mjesečno Kr. 3000.—
19. Obćinskom ovrhovoditelju M. Jerkoviću (6 članova) mjesečno Kr. 2700.—
20. Obćinskom liečniku N. Grubišiću (1 član) mjesečno Kr. 5000.—
21. Obćinskom nadgledniku vodovoda J. Sinić mjesečno Kr. 3600.—
22. Obćinskom pometaću J. Erstić (5 članova) mjesečno Kr. 800.—
23. Obćinskom pometaću R. Percim mjesečno Kr. 800.—
24. Obćinskom užigaću M. Andriću mjesečno Kr. 500.—

Ukupno Kr. 76.600.—
(Sedamdesetišesthiljadašestotina kruna).

Ovako se na lupeški način krađe narodu novac jedino da se demokrati mogu hvaliti da je obćina Drniška u njihovim rukama. Ali najveća sramota pada na zemaljsku Upravu u Splitu, koja mirne duše dozvoljava, da se na obćini Drniš podržava toliki suvišni broj demokratskih činovnika za uzdržanje kojih se narod guli i davi u obćini.

Glad kod ratne mornarice.

Mi smo u Šibeniku prošle zime imali prigode gledati vlastitim očima, kako idu odjevena naša momčad ratne mornarice i zgađeni nad postupkom ratnog ministra sa našom braćom, kojima su zubi evokotali od zime napisasmo nekoliko opazaka.

Nije prošlo mnogo dana i momčad je dobila odijela. Znak, da je pisanje ipak pomoglo. I danas uzimljemo pero u ruke u istoj namjeri. Nama je poznato da momčad ratne mornarice u Tivtu skapava od glada. Ova momčad radi dnevno pod silu danaes sati kao da su marva a za jesti, može se mirne duše reći ne dobiva ništa. Momčad proklinje one koji su ju u Tivat poslali. Do podne nemadu ništa. U podne praznu juhu, bez riži ili tjestenine, i komadić mesa. Na večer pasulja ali toliko da jedan mladić nemože zasitići glad od objeda. Ministar fncancija guli narod za poreze, a momčad ratne mornarice u Tivtu gine malo po malo od glada.

Zagrebački nadbiskup dr. Ante Bauer stavio se je na čelu akcije za gladne u Rusiji, mi bismo mu priporučili da se stavi na čelo jedne akcije i za gladne u Dalmaciji a ponadasve za gladnu momčad ratne mornarice u Tivtu.

Kako se ubijaju invalidi.

Donašamo ovaj dokument Pokrajinske Uprave za Dalmaciju, da naš narod u Južnoj Americi uvidi, kako sadašnji beogradski režim ubija ratne invalide:

Br. 12524/1921 Split, 26. IV. 1922.

Gosp. Radović Božo pok. Andrije
Krajinje-Zlarin

Na nadpregledbi obdržanoj dne 10. rujna 1921 u Zlarinu bili ste pronadjen invalidom sa 60% radne nesposobnosti, pa Vam se doznačuje godišnja mirovina u iznosu od Kr. 500.

Mirovina Vam teče od 1 lipnja 1921 do daljnje odredbe.

Nadalje, doznačuje Vam se, na temelju Uredbe od 25. marta 1921 br. 8679 član 2, povišeni dodatak na mirovinu počamši od 1. lipnja 1921 do 31. prosinca 1921 i to za lični dodatak K 84— mjesečno, te porodični dodatak od 5 diece od K 160— mjesečno, što iznaša ukupno mjesečno K 224— Porodični dodatak pripada za svako diete po K 32— mjesečno do navršene 16. godine ili ranije obskrbe.

Ukupno dakle, Vaša mirovina sa povišenim dodatim na skupoću, za vrijeme od 6. lipnja 1921. do 31. prosinca 1921 iznaša mjesečno K 274— a od 1. siječnja 1922 pak unaprieda, na temelju zakono 28. prosinca 1921 K 258.—

Za Pokrajinskog Namjestnika
(Ime nećitljivo).

Gospodine Vicko Tadiću šaljem Vam sliku Boža Radovića, da ju vlastitim očima vidite, kako je u ratu u borbi za „Jugoslaviju“ bio od granate u licu nakažen. Granata mu je odnijela cielu vilicu. Čovjek ne može da jede ni kruha ni ništa tvrda, već treba da se hrani samo sa tekućinom. Slavosrbi su mu dodielili mirovinu od 6 litara i pol mlieka na mjesec. Za njih u Beogradu imade novaca, a za naše borce Hrvate nemaju ništa. Evo Vam prigode, gdje Vi Hrvati iz Južne Amerike, možete pomoći!

Za progonjene činivnike. Svaki Hrvat je dužan mjesečno dajbudi 10 kruna slati odboru za uzdržavanje progonjenih hrvatskih činovnika sa strane korupcione beogradske vlade. — Novci se uručuju ili bivšim članicama „Hrvatska žena“ ili ravno na dra. Rudolfa Horvata Zagreb, Kačićeva ul. 20.

Nova hrvatska društva. U Djakovu su čelik-Hrvati osnovali „Hrvatsku čitaonicu“. Svi djakovački seljaci, radnici, obrtnici, činovnici i gradjani, u čijim grudima bije hrvatsko srce, su se zaćlanili. Pri otvoru skupštine dr. Ante Crvić rekao je ove rieči, koje svaki Hrvat treba da uvijek i na svakom mjestu ponavlja: „Mi smo Hrvati i takovi hoćemo da ostanemo dok živimo!“ Predsjednikom je bio jednoglasno izabran kovač Mate Šarčević. — U Vukovaru su Hrvatski akademici osnovali društvo „Hrvatska Narodna Omladina“. — U Šibeniku se je sastavio promicateljni odbor, koji je vladi podastro na odobrenje pravilnik društva „Hrvatski Klub“.

Diplomatska pljuska.

Dvije izgubljene olive, dojuriše i u Krešimirov grad, da, nakon što je njihova zvezda zamrla u Splitu pokušaju ovdje sreću. Šibenski Hrvati, čim su saznali za njihov dolazak, da li su parolu, da im se nema praviti nikakva ulična demonstracija i to uprav s razloga, da se demokratskoj gospodi dađe priliku, da nesmetano sakupe sve njihove pristaše u kotaru, te da se uzmogne pribrojiti ta razvikana četa.

I vidjeli smo ih! Po samoj njihovoj statistici 220 na broju. Grehota je, da nisu otiskali cijelu listinu, pa da ju ni onako malo prošetamo, samo da vidimo, da li se između onih 220 Pribičević-Krteljevih pristaša nalazi koji od onih, koji su nakon stoma vikali: „ovo je moje, toga ti čaćina!“ Da li se nalazi od onih, kojima su hlače pune perja, pak od straha, da se nad njima jedan dan ne izlije narodna žuč, prebjegoše pod okrilje demokratske stranke? Da li se nalazi od onih, kojima ni pod Austrijom hrvatska narodnost nije bila ideal, nego se držahu Beča radi novca, kao što se sada radi novca uhvatiše Beograda. Da li se nalazi onih, koje bi davno državna vlast morala strpati u tamnicu, a koje se danas broji među glavne agitatore demokratske stranke? Da li je onih, koji su za vrijeme talijanske okupacije stali u tajnoj talijanskoj službi, a koji možda i danas primaju mastnu platu od talijana a istodobno i od Pribičevićevih ulaka?

Fakat je da je u Šibeniku Pribičević doživio veći fiasko od Splita. Od Šibenskih gradjana dobio je diplomatsku pljusku.

Bili bi neloyalni kada bi zabašurili i pozdrav naših seljaka. Kada je Pribičević sa Krsteljom dolazio u autu na ulazu u grad, jedan ih je naš težak pozdravio sa originalnim pozdravom: Živila pečena janjenita!

ODGOVORI UREDNIŠTVA.

Prijateljima na znanje. — Usljed fašističkog terora list nije mogao do sada izaći. U sljedećem broju po tanje o svemu. Miho Jerinić.

Iz tehničkih razloga ovaj broj je bio dogotovljen dne 13. rujna.

Najsigurnije sredstvo za uništenje pliesni na groždju (oidium) je „Pomoć“ patentirano pod brojem 360/22.

Ciena po litri bez boce i omota K. 80.—

Na jedno jutro dostaju 2 litre „Pomoći“. „POMOĆ“ Proizvodnja sredstva proti plijeni groždja. Gjurgjevac, Hrvatska.

Na upite odgovara se najpripravnije.

— GRUBIŠIĆ & COMP. ŠIBENIK —

Glavno zastupstvo tvornice „Sufida“ za Kraljevinu SHS.

Rasprodaje Karbida i umjetnog gnoja.

— Preporuča se kao domaća tvrtka —

Staklana V. J. FRANZ, Zagreb
Jelačićev trg 7. — Telef. 22-42.

Bogato skladište staklene i porculanske robe. Staklenih ploča i ogledala svake vrsti i veličine. Opletenih bocuna (demyoku) od 3 do 50 lit. Veliki izbor svjetiljaka za petrolej i elektriku. Najfinija Kristalna luksus roba. Prodaja na malo i na veljko. 1-3

Ženske Cipele.

Za jesen i zimu dobijete par dobrih elegantnih ženskih cipela sa pravim djonom (poplatom) uz cieniu od samo

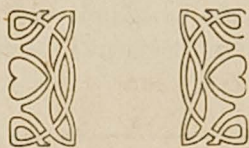
Din. 75.—

Pošaljite odmah naručbu sa oznakom broja i novac na MARIJAN GARNULIN, Vukovar Zrinskijeva ul. 8. (Sriem)

Drogarija

VINKO VUČIĆ - ŠIBENIK

Skladište kemijskih proizvoda, laka boja, gumenih predmeta i o. — Optika. — Naočala. — Čvika. Izvršuje svaku izradbu po okul. liječničkom propisu. — Primaju se popravci.

VELIKI PAROMLIN D. D.

sa poznatim izvrsnim proizvodom traži vrsnog, dobro uvedenog zastupnika, koji je već prije rata radio u toj struci i koji raspolaže odgovarajućom kaucijom, za

Šibenik i rajon (Sjev. Dalmacija počam od Rogoznice). 1-3

Ponude imaju se slati na upravu lista pod Br. 36.

C. Ash. Sons & Co, Limited
London

Generalno zastupstvo I. WOLFF
Dental-Depot.

ZAGREB — Ilica 7. — Tel.: Ashdepot. 5-6

ELEKTRICNA CENTRALA

ANTE ŠUPUK I SIN

— — — ŠIBENIK — — —

Trgovina mješovitom robom

Petar Rujnić u Kloštru (Podravski)

razašilja poštom razna, domaća seljačka platna kao: debeljaš, pamučno, laneno te konopljeno platno prikladno za vreće, slamnjače, plajte itd. Osim tog kupuje i razaslija svih vrsta zemaljskih proizvoda kao: grah, pšenicu, kukuruz, krumpir, brašno itd. 3-3

— I. STJEPUŠIN - SISAK —

Preporuča najbolje, tambure, žice, partiture i ostale potrebštine za sva glazbala. 6

Muslimanska trgovačka i obrtnička banka

ZA BOSNU I HERCEGOVINU D. D. U SARAJEVU.

III. EMISIJA.

POZIV

na upis dionica III. emisije Muslimanske trgovačke i obrtničke banke za Bosnu i Hercegovinu (dioničarskog društva) u Sarajevu povodom povišenja dioničke glavnice od

K 10,000.000.— na K 25,000.000.—.

Druga redovita glavna skupština od 29. marta 1922. zaključila je povišenje naše dioničke glavnice na K 25,000.000.— izdanjem 150.000 komada novih dionica na donosioca glasećih po K 100.— nominalne vrijednosti koje stavljamo na

JAVNU SUBSKRIPCIJU

uz sljedeće uvjete:

1. Dozadnji dioničari imaju u prvom redu pravo opcije i to tako da mogu na jednu staru optirati po jednu novu dionicu uz tečaj po K 112.— po komadu.
2. Na ostatak od 50.000 komada kao na eventualni ostatak neoptiranih dionica primaće se predbilježba kako od strane dioničara tako i od nedioničara uz tečaj po K 120.— po komadu, te ravnateljstvo pridržaje sebi pravo raspodjelbu ovih dionica. U slučaju da se kojem upisniku dodijeli manji broj dionica nego što je upisao i uplatio, to će mu se previše uplaćena svota sa 5% kamata od dana uplate odmah vratiti.
3. Nove dionice treba kod upisa odmah uplatiti. One sudjeluju na poslovnom uspjehu od 11. augusta 1922.
4. Tečajna razlika dionica pripada — nakon odbitka svih troškova — zavodskoj pričuvnoj zakladi.
5. Uspjeh ove emisije zajamčen je po sindikatu. Upisivanje počinje 15. juna a svršava se dne 31. jula 1922. Upisivanje će vršiti sljedeći zavodi: Muslimanska trgovačka i obrtnička banka za B. i H. d. d. u Sarajevu i njene podružnice u Bos. Brodu, Bos. Novom i Travniku. Hrvatska trgovačka i obrtnička banka d. d. u Sarajevu i njena podružnica u Ljubuškom. Hrvatska eskomptna banka d. d. u Zagrebu i njene podružnice Osijek, Dubrovnik, Križevci, Vinkovci i Sušak. Centralna banka d. d. u Zagrebu i njene podružnice Maribor, Novi Sad, Karlovac, Varaždin, Krapina i Požega.

- Prva Muslimanska banka d. d. u Brčkom.
Prva Muslimanska trgovačka banka d. d. u Bijelini.
Muslimanska kreditna banka d. d. u Foči i njena podružnica u Goraždi.
Muslimanska privredna banka d. d. u Gračanici.
Krajiška banka d. d. u Bihaću.
Muslimanska prometna banka d. d. u Krupi.
Narodna kreditna banka d. d. u Tešnju i njena podružnica u Tesliću.
Kreditna banka d. d. u Livnu.
Maloobrtička zadruga sa o. j. u Mostara.
Trgovačka banka d. d. u Trebinju.
Muslimanska banka d. d. u Stocu.
Težačka banka d. d. u Cazinu.
Bankovni i komisioni posao Mešić i Mujičić u Doboju.
Bankovni posao Numan Osmanefendić u Zepču.
Podružnice Hrvatske centralne banke za Bos. i Herceg. d. d. u Dervent, Bos. Šameu, Tuzli, Zenici i Bugojnu.
Eskomptna banka za Vojvodinu d. d. Subotica.
Prva pučka dalmatinska banka d. d. u Splitu i njene podružnice Knin i Sinj.
Posavska štedionica d. d. u Sisku.
Izvozna banka, Beograd.
Zadružna gospodarska banka, Sombor.
Slovenska eskomptna banka, Ljubljana.

RAVNATELJSTVO
MUSLIMANSKE TRGOVAČKE I OBRTNIČKE BANKE
za Bosnu i Hercegovinu d. d. u Sarajevu.

SARAJEVO, 15. juna 1922.

1-3

(Br. 35.)